

Kerra sit taas ol lähetyt Uuraa laival ja mie jouvui viemää.

Eikä ollukkaa ko yks appelsiinilaatikko, sellane jos ol 504 kpl ja se paino jottai 40—50 killoa, emmie nyt tarkkaa muista, mut se ei ollu suur kuorma sil kertaa miust. Piti vaa olla tarkkan, ettei se appelsiinilaatikko päässy liukumaa iha etupäähää kärryis; sillo mie nousi ilmaa, jos ol kärry poikkiaisa maha mutkas.

Mie ko oli sellane pikkase sorttine, et kukkaa ei uskonnu, et mie oisi jo nii kauhee vanha, et jo koulu käyny. Vaik em mie jatkokuluu viel ollu käyny kyl. Vanhat mummot surkuttel, ko laps laitetaa lykkäämää hevoskuormii, mut mie huitasi vaa kael ja meni menojain.

Nii, no siit laival menostha miu piti kertoo. Mie oli laittanu se appelsiinilaatiko ettee puukapula, et se olis koko aja keskel kärryi, se laatikko, mut se liikku siin ylämäkkeä lykätes tietyst ja kapula ei enää ollukkaa suoras ja nii siin sit käi, et mie jouvui sellasee ti-

Tai näihä mie, mut en niit kärryi. Poliisin mie kyl näi. Hää ol hakemas koppelakkiaa ko se kieri kavul. Sit hää tul miu luo ja kysy käiks miul mittää?

Mahapohja ol hellä, mut en mie siit mittää sanonu, eti vaa niit kärryi. Ne olkii jääny toiseks Sil taval, et ne ol pökänny etupää kattuu vaste ja mie oli lentäny, ko jostai lingost yli poikkiaisa ja kärryt ol nyt poikkittai kavul ja mie oli menny niiko niist eel... Joku mies nosti sitä appelsiinilaatikkoo kärry ja yks appelsiini ol tullu laatiko raost ja litistyny mäsäks. Siin laatikos ol site ennää vaa 503 appelsiinia, ko mie sen lopulta sain poliisi ja yhe miehe auttaman peril laivaa. Mie pelkäsi, et se poliisi tul sitä varte mukkaa, et hää viep sen jälkee miut putkaa, ko mie silviisii hurjasteli nihe kärryi kans, mut ei hää sitä varte...

Hää vaa utel, et onk se varmast totta, et mie en loukannu itteäin ko sellase lenno sain kivi-kattuu.

Mitä mie nyt sellasii olisi valittanu, vaik mahapohjaa vähä koski ja jalkakii aristi. Mie vaa oli ilone, ko mie en joutuntkaa putkaa. Enkä mie kauppiaal mittää sanonu koko keikauksest. Vaik hää ol ain nii mukava, ettei varmast ois motkottant siit miul. Em mie kyl sitä lupausta kuitekaa pitäny, eten enää menis yläkautta Uuraa laiva-reissuil. Mie vaa laitoi kuormat nii hyvi kii. et varmast ei liukuneet mihikää päi.

Paljoha niit ol kaikenlaisii komelluksii ravikallen olles, mut tää sattu päällimmäiseks täl kertaa.

Väinö Miettinen Turust.